

Toespraak – Opening Vlask-galerij Anna en Kristof Verbiest – 1 oktober 2016

Geachte kunstliefhebbers

Geachte dames en heren

Een opening van een nieuwe kunstgalerij is voor mij altijd een feestelijk gebeuren. Deze wereld heeft namelijk meer dan ooit baat bij de geneugten van kunst. Of zoals de Ierse toneelschrijver George Bernard Shaw het terecht onder woorden bracht: *“Without art, the crudeness of reality would make the world unbearable”*. De **opening van de nieuwe Vlask-galerij** vanavond is een waar genoegen, want ik mag het woord nemen als de spreekwoordelijke ‘goede buur’. Wat jullie aan de andere zijde van de straat kunnen bewonderen, is immers géén kunstwerk van de befaamde Christo! Maar wel de voor renovatie ingepakte ambtswoning die bij mijn functie als gouverneur hoort en waar ik woon. Of toch probeer te overleven tijdens de renovatie ☺.

Zoals u weet, is het fijn goede burens te hebben. Soms worden die zelfs nuttiger geacht dan verre vrienden. Ik ben heel blij met deze eervolle rol vanavond, temeer omdat Anna en Kristof en ik **éénzelfde betrokkenheid** hebben bij het reilen en zeilen van deze stad en onze buurt rond de Vlasmarkt en Sint Jacobs in het bijzonder.

We delen daarbij ook nog eens **eenzelfde passie voor cultuur**. We zijn gebeten door het rijke pallet aan kunst: vormgeving, design, muziek, theater en niet in het minst beeldende kunst. En wat meer is, we delen onze passies ook héél graag met u: de geïnteresseerde Gentenaar en Oost-Vlaming, de al dan niet toevallige bezoeker, passant. Daarom engageren we ons – elk op onze eigen manier, in ons huis hier op de Vlasmarkt – om **kunstenaars een platform** te geven, een etalage. Want publiek is nodig, voor elke kunstenaar. Het ‘delen van de boodschap’ is misschien niet de voornaamste drijfveer van het eigenlijke creatieproces. Maar het publieke forum vormt voor een artiest toch een niet te missen reflectie. Het toont bovendien de evolutie in de tijd en de specifieke eigen plek van een artiest in de boeiende en voortdurend wijzigende wereld van kunst en cultuur.

Onder de titel **‘the Governor’s Mansion’** nodig ik daarom elk voorjaar enkele jonge kunstenaars uit om hun talenten te confronteren met het historisch kader van de herenwoning. Ik werk voor de selectie nauw samen met de drie schitterende kweekvijvers van jong talent die deze stad rijk is: het KASK – Koninklijke Academie voor Schone Kunsten, LUCA School of Arts en het HISK - Hoger Instituut voor Schone Kunsten. Voor jonge kunstenaars blijkt de tentoonstelling **‘the Governor’s Mansion’** een goede leerschool te zijn. Een soort ‘stageplek’ waar ze andere invalshoeken van hun métier leren

onder de knie krijgen en hun creativiteit leren kanaliseren naar innovatieve, maar werkbare processen. Ze leren er hun 'taal' en 'individueelste expressie van de individueelste emotie' in een groter opzet inpassen. Hun werk te positioneren in soms moeilijke ruimten of tegenover een andere vormtaal. Ze leren in groep samenwerken, concreet te organiseren, een communicatieplan opstellen, promotie voeren, mensen ontvangen en begrijpbare duiding geven bij hun werk... Kortom: ze ontwikkelen onmisbare tools die in hun verdere carrière ongetwijfeld van veel nut kunnen zijn, competenties en vaardigheden die in de kunstwereld of zelfs in de economie het verschil kunnen maken. Het is een kunstproject waarvoor ik mijn enthousiasme niet onder stoelen of banken steek. U bent alvast allen welkom op de derde editie volgend jaar!

Kunstenaars zijn vandaag steeds meer hun **eigen manager in de gedigitaliseerde kunstmarkt**. Toch blijft een ondersteunend netwerk en een ervaren steunende hand van een curator absoluut noodzakelijk. Een galeriehouder biedt dit professioneel aan, aan hun geselecteerde kunstenaars. Ze investeren in de meest beloftevolle onder hen en helpen hen andere 'markten' verkennen. Zoals kunstschilder Luc Tuymans het onlangs zei over zijn relatie met Frank Demaegd van kunstgalerij Zeno X: *"Eerst heeft hij deuren geopend voor mij, nu doe ik hetzelfde voor hem."* In de ambtswoning is de meerwaarde van een gelijkaardige orde: ik breng er regelmatig mensen samen uit het bedrijfsleven, het onderwijs, de musea, en verschillende besturen om kennis te maken met de aanstormende generatie jong talent van allerlei slag. Netwerkmomenten die fel gesmaakt worden, zowel door de deelnemers als door de kunstenaars.

Dames en heren, ik hoef u niet te overtuigen dat **onze buurt** hier **een echte hotspot is in de stad**. In de cluster van pleintjes en straten is het echte DNA van Gent terug te vinden. Voor verschillende generaties Gentenaars en Oost-Vlamingen is de Vlasmarkt niet weg te denken uit hun collectief geheugen. Iedereen heeft wel één of andere herinnering aan deze 'lieux de mémoire'. Vroeger kwam men in dit huis macramé kopen, of rieten meubelen. Of recenter: vlug een frietje prikken in de Dulle Friet terwijl de bus te lang wegbleef en de honger opspeelde. De Vlasmarkt is ook het kloppend hart van **feestend Gent**. Walter De Buck krijgt er over enkele weken zijn eigen plein. Velen blijven hier plakken tot het ochtendgloren om één of veel pintjes of Irish coffee te drinken. Muziek liefhebbers hebben wel oren naar de nieuwste muziektrends in de Charlatan. Men eet hier gezonde hamburgers. Met of zonder friet. Men geeft een laatste kus, neemt een bus of taxi. Rond de kerk kuieren 's morgens late nachtraven of vroege vogels. Liefhebbers gaan op zoek naar de mooiste brocante, betaalbare antiek, het boek dat een *collector's item* is geworden. Of men pikt een concert of debat mee dat Trefpunt, Kantl of de nieuwe vzw Church organiseert. Binnenkort zal in de oude stadsbibliotheek zelfs een heuse foodmarket de deuren openen en zullen we aan verschillende

standjes streekspecialiteiten van overal ter wereld kunnen proeven. Samen met de maaltijden bereid door het eerste Gentse stadslanbouwrestaurant '*Le Petit Botanique*' maakt onze buurt kennis met culinaire tradities van veraf of nabij.

Zoals u hoort, dames en heren, het lijstje met *to-do's* of de **opsomming van de trekpleisters** hier in onze buurt – van de Vlasmarkt en het Sint Jacobs – is eindeloos. Vanaf vandaag zal Vlask - galerie daarbij ook een nieuw ankerpunt worden. Ik ben alvast van plan om regelmatig binnen te lopen om uw 'nieuwe oogsten' uit de kunstensector te bewonderen.

Mevrouw Mariola Wawrzusiak, we wensen u van harte welkom vanuit het verre Krakau en hopen dat uw werk hier heel veel belangstelling zal krijgen.

Dank en proficiat aan Anna en Kristof Verbiest, voor het mooie initiatief, en héél veel succes gewenst in de toekomst.